

Zarzuty i główne argumenty

Skarga zmierza do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji n podstawie art. 230 WE, w zakresie w jakim decyzja ta cofa całkowitą pomoc w kwocie 7 778 535 EUR przyznaną na rzecz projektu nr 95/10/61/07 i nakazuje skarżącej zwrot kwoty 6 222 828 EUR.

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdza, że skarżąca dopuściła się nieprawidłowości w świetle rozporządzenia nr 1164/94 oraz decyzji Komisji C (95) 3281, mocą której udzielono projektowi wsparcia ze Wspólnoty Europejskiej. Nieprawidłowości te dotyczą co do zasady wypłat dokonanych poza okresem kwalifikacji, nieuzasadnionych wydatków oraz faktu, że skarżąca nie ukończyła prac przed końcem ustalonego terminu.

Po pierwsze skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja nie została oparta na wystarczających podstawach i narusza zasadę pewności prawa. Wynika to z faktu, iż Komisja w wielu miejscach oparła zaskarżaną decyzję na niejasnych kryteriach i odrzuciła niektóre argumenty skarżącej bez wskazania przesłanek swoich rozstrzygnięć.

Po drugie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest obarczona oczywiście błędną oceną stanu faktycznego, ponieważ:

- wszystkie przedstawione przez skarżąca wydatki zostały prawidłowo uzasadnione;
- Komisja niejasno określiła kwoty wymagające uzasadnienia oraz nie dokonała analizy przedstawionych przez skarżącą dowodów na uzasadnienie wydatków;
- Komisja odrzuciła wyjaśnienia skarżącej nie podając konkretnej podstawy prawnej;
- Komisja dokonała błędnej interpretacji przedstawionych jej faktów i dokumentów, wyłączenie w celu wykazania zamiaru defraudacji po stronie skarżącej, podczas gdy zamiar taki nigdy nie istniał.

Po trzecie skarżąca uważa, że cofnięcie pomocy w tych okolicznościach stanowi naruszenie rozporządzenia nr 1164/94, ponieważ: (i) cele rzeczzonego rozporządzenia i decyzji Komisji C (95) 3281 zostały osiągnięte (ii) został naruszony art. H załącznika II.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że biorąc pod uwagę fakt ukończenia projektu i brak jakiegokolwiek zamiaru defraudacji, zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności oraz art. 11 WE.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 r. — Boston Scientific przeciwko OHIM — Terumo (CAPIO)**(Sprawa T-325/06)**

(2006/C 326/152)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boston Scientific Ltd (Christ Church, Barbados) (przedstawiciele: adwokaci P. Rath i W. Festl-Wietek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Terumo Kabushiki Kaisha (Tokio, Japonia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 września 2006 r. w sprawie R 61/2006-2, doręczonej pełnomocnikom strony skarżącej w dniu 18 września 2006 r.,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem i przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CAPIO” dla towarów z klasy 10 — zgłoszenie nr 2 554 434

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Terumo Kabushiki Kaisha

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowe i krajowe słowne znaki towarowe „CAPIOX” i „CAPIOX PULSE” dla towarów z klasy 10

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 43 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 oraz zasady 22 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95, gdyż Terumo nie wykazała używania jej znaku towarowego na wystarczającą skalę; naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady, ponieważ sporne znaki towarowe nie mogą zostać pomyłone.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2006 r. — Total przeciwko OHIM — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Sprawa T-326/06)

(2006/C 326/153)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Total SA (Courbevoie, Francja) (przedstawiciel: S. Aldred, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Eric Peterson (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 5 września 2006 r.,
- nakazanie przez Sąd Izbie Odwoławczej lub Urzędowi odrzucenie dokonanego przez E. Petersona zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2 988 228 lub według uznania Sądu przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpoznania,
- nakazanie zwrotu stronie skarżącej kosztów poniesionych w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu, uchylenie postanowienia o kosztach zawartego w decyzji Izby Odwoławczej oraz obciążenie Urzędu kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Eric Peterson

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 2 988 228

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy „TOTAL” dla towarów z klas 3, 10 i 21

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza stwierdziła brak podobieństwa między dwoma rozpatrywanymi znakami towarowymi, oraz naruszenie art. 63 ust. 2 tego rozporządzenia, ponieważ Izba Odwoławcza nie przekazała stronie skarżącej żadnych z uwag przedstawionych przez Erica Petersona.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2006 r. — Altana Pharma przeciwko OHIM — Avenza (PNEUMO UPDATE)

(Sprawa T-327/06)

(2006/C 326/154)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Altana Pharma AG (Konstancja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Becker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Avenza AG (Zug, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 września 2006 r. (sprawa R 668/2005-2),
- nakazanie Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) odrzucenie sprzeciwu nr B 575 524 wnoszącego sprzeciw,
- posiłkowo nakazanie Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) ponowne rozstrzygnięcie w przedmiocie sprzeciwu nr B 575 524 wnoszącego sprzeciw z uwzględnieniem rozstrzygnięcia Sądu.